

форма, в една жива белтъчна молекула, например, е качествено специфичното свойство на тази молекула да отразява тенденцията към саморазвитие на единното природно цяло. Отражението на молекула, следователно, ще се изрази в свойството ѝ да саморазвива чрез основното противоречие между асимилация и имилация, в свойството ѝ да самовъзобновява това основно противоречие, в свойството ѝ да диференцира, интегрира, координира и субординира химичните си реакции във времето и пространството по такъв начин, като да се самовъзобновява и самовъзпроизвежда в гни, подобни на себе си, живи молекули." /стр.76/.

Разбира се и това определение на биологическата форма на отражението не е едно и всеотранно, е все още твърде общо и по-конкретизирано от определението, което др.Т.Павлов дава; разбира се, че това определение подлежи на разширяване, дълбочаване и конкретизиране, но ценното в него е това, че сочи на относителната биологично-целесъобразна страна на явленията и на това, че биологичната форма на отражението има същността на живия процес.

Свойството отражение др.Димов правилно разглежда като свойство на цялостния единен организъм, което не изключва, че той основателно предполага това, че всяка структурна и функционална система на организма има свое собствено отражение, колкото от своя страна се състои от по-малки, по-ниже диференцирани, интегрирани и координирани структурни и функционални системи. /стр.72/.

Тук работата е, разбира се, в това, да не се изпада в механическо раздробяване на организма и на неговото собствено отражение и да не увисне във въздуха положението за организма като единно неделимо цяло. А известни възможности за изпадане в грешки от този род се крият в развитите от др.Димов мисли.

2/ Др.Димов разглежда висшата нервна дейност, наследствеността и приспособяването като различни форми на едно и също явление, всеобщо разпространено в органическия свят, а не само в свойството отражение /стр.72д/.

3/ Др.Димов разглежда външно-отговорните реакции на организма като форма на външно-отговорните реакции на системите от низходящ порядък, които го образуват и обратно - външно-отговорните реакции на системите от изходящ порядък - като съдържащи външно-отговорните реакции на организма. Същото, според него, може да се каже и за външно-отговорните реакции на дадена система.